

100,000 Kr. ville i alle Tilfælde blive Ren-terne af de to Millioner, som Talescenen antages at skulle koste, og jeg tror, at disse 100,000 Kr. er meget lavt anslaaet, saaledes at der i Overskuddet ogsaa kan forventes at blive noget til Afdrag.

Den højtærede Minister mente, at man paa denne Tale-scene ikke kunde gøre Regning paa saa stort Overskud som paa Privat-teatrene, idet man paa denne ikke vilde kunne spille en Succes Aften efter Aften, ikke vilde kunne forfølge en Succes. Jeg ønsker dog at gøre opmærksom paa, at naar jeg sammenlignede den ny Tale-scenes Indtægtsbudget med et andet Teaters Indtægtsbudget, da var det særlig — hvad jeg tror, jeg ogsaa udtalte — Dagmar-teatrets Indtægtsbudget, jeg tænkte paa, og Dagmar-teatret spiller som bekendt et vekslende Repertoire, spiller ikke en Forestilling Aften efter Aften.

Men den ærede Ordfører mener jo, at vi ikke nogen Sinde ville kunne formaa Rigsdagen til at bevilge Penge til et nyt Skuespilhus, og maaske har den ærede Ordfører Ret. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), har i en ganske anden Grad end jeg Folkets Øre, og Folkets Røst taler stærkere gennem hans Mund end gennem min. Maaske beskæmmes ogsaa det Haab, som det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) stadig nærer, at vi ved et Arrangement med Københavns Kommune eller paa det private Initiativ skulle faa rejst en Tale-scene — maaske. Men saa, mine Herrer, maa vi gøre os det klart, at saa er det kongelige Teaters Saga snart ude, saa er det snart forbi med det kongelige Teaters ledende Stilling og første Plads.

Skønt jeg vilde anse det for en Ulykke for vor dramatiske Kunst, dersom Staten opgav sit Teater, dersom Staten overlod, bortforpagtede Teatret til privat Drift, vilde jeg være tilbøjelig til at foretrække denne Ordning fremfor den nugældende af Hensyn til Teatrets eminenteste Kunstnere, der nu træde Dødvande i et mere og mere magert Repertoire, og af Hensyn til Teatrets gode Publikum, der nu i det kongelige Teaters Præstationer sjældnere og sjældnere ser Højdepunktet af dansk Teaterkunst.

Ordføreren (Berntsen): Da der ikke fra nogen Side er fremsat Ændringsforslag til denne tredie Behandling, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at indlede en fornyet Debat om den foreliggende Sag. Men da nu flere af Mindretallets Medlemmer have haft Ordet og fremsat forskellige Be-

tragtninger, ligesom vi have hørt Udtalelser fra den højtærede Minister om hans Stilling til Sagen, er det naturligt, at jeg som Ordfører knytter nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der ere fremkomne fra anden Side her i Aften.

Jeg vender mig først til det ærede Medlem fra Københavns 13de Valgkreds (Meyer). Han mente, at jeg ikke under nogen Form vilde være med til at yde Tilskud til Aarhus Teater, fordi jeg var bange for, at det vilde føre farlige Konsekvenser efter sig. Deri har det ærede Medlem ikke ganske Ret. Jeg har kun sagt, at et direkte Tilskud i Penge let vilde føre Konsekvenser efter sig. Thi vel er det saa, at Aarhus Teater maaske i Øjeblikket er det eneste store Teater i Provinserne, men nu høre vi, at man i Odense tænker paa for Kommunens Regning at opføre et større Teater, ligesom jeg ser i Bladene i disse Dage, at man tænker paa at opføre et større Teater i Viborg. Og det skulde ikke undre mig, om disse Byer, saa snart vi sagde Ja til Aarhus Teater, ville komme og bede om, at vi ville fortsætte med Understøttelser til de andre Teatre, der ere ligesaa berettigede til at modtage Understøttelse som Aarhus Teater. Derimod har jeg ment, hvad der ogsaa er udtalt i Betænkningen, at der er andre Former, under hvilke man fra Statens Side kunde støtte Provinsteatrene, end ved ligefrem Tilskud af Statskassen. Den Støtte, som jeg og Flertallet have ment kunde ydes Provinsteatrene, var, at man til Tider kunde tillade, at Personalet ved det kongelige Teater fik Lejlighed til at optræde ved Gæsteskuespil i Provinserne. Derved vilde man ikke alene pekuniært støtte Teatret, idet det er klart, at et saadant Gæstespil vilde blive søgt; der vilde være udsolgt Hus hver Aften, maaske til fordoblede, i hvert Fald til forhøjede Priser, og Publikum omkring i Landet vilde derved faa Lejlighed til at se god Kunst, bedre Kunst end den, der kan præsteres ved Privat-teatrene, ligesom disse Teatres Skuespillere ville have overordentlig Udbytte af at se udmærket Kunst udfolde sig imellem dem ved den Scene, hvorved de tjene. Under saadanne Former kunde jeg tænke mig, at man lettere kunde komme til at støtte Provinsteatrene. Jeg har fremdeles Betænkkelighed ved at give faste aarlige Bidrag, men det Spørgsmaal foreligger ikke i Aften. Den højtærede Minister har Sagen under Overvejelse og sagde ikke noget ganske bestemt om sin Stilling dertil. Jeg vil anerkende, at den højtærede Minister i Aften